

DE DOOD – EINDE OF DOORGANG?

Deel 2 – Wat is de ziel?

Hoofdstuk

We spreken dagelijks over de ziel. We zeggen: “zijn ziel leeft voort”, of: “zijn ziel is in de hemel.”

Maar wat is de ziel eigenlijk?

De meeste mensen geloven dat de ziel een onsterfelijk deel van de mens is dat het lichaam verlaat bij de dood en zelfstandig verder leeft.

Maar dit is **niet** wat de Schrift leert.

De Bijbel zegt niet dat de mens een ziel hééft.

De Bijbel zegt dat de mens een ziel **ís**.

“De HEERE God formeerde de mens uit stof van de aardbodem en blies de adem van het leven in zijn neus; zo werd de mens tot een levende ziel.”

— Genesis 2:7

De mens werd dus niet voorzien van een ziel als extra onderdeel.

De mens werd een levende ziel.

Dit betekent:

de ziel is de levende mens zelf.

Dit wordt bevestigd door talloze Schriftplaatsen waarin het woord ziel eenvoudig “persoon” betekent:

- zeventig zielen trokken naar Egypte [Genesis 46:27.] [Exodus 1:5] [Deuteronomium 10:22]
- drieduizend zielen werden toegevoegd [Handelingen 2:41 HSV]
- tweehonderdzesenzeventig zielen waren op het schip [Handelingen 27:37 ziel = persoon]

De zielen waren: de personen zelf de mensen niet een onzichtbaar deel van de mens De tekst zegt niet: “zeventig lichamen met zeventig zielen erin”

maar: zeventig zielen = zeventig mensen

Dit bevestigt: de mens is een ziel

Hier betekent ziel gewoon: mens.

Ook dieren worden in de Schrift levende zielen genoemd.

De ziel is dus geen onsterfelijke kern, maar het levende schepsel zelf.

Dit verklaart ook waarom de Schrift zegt:

“De ziel die zondigt, die zal sterven.” — Ezechiël 18:4

Als de ziel onsterfelijk was, zou dit onmogelijk zijn.

De ziel is sterfelijk, omdat de ziel de mens is.

Wanneer de adem van het leven wordt weggenomen, sterft de ziel.

Zoals geschreven staat:

lichaam + adem = levende ziel

stof + levensadem = mens

Een deel uit mijn boek

Wanneer de adem verdwijnt, blijft het stof over. De ziel bestaat niet langer.

Waarom dit belangrijk is

De gedachte van een onsterfelijke ziel ondermijnt de kern van het Evangelie.

Want als de mens niet werkelijk sterft, is opstanding niet noodzakelijk.

Maar de Schrift leert: de mens is sterfelijk.

Alleen God bezit onsterfelijkheid.

En alleen door opstanding kan de mens opnieuw leven ontvangen.

Samenvatting

De ziel is volgens de Schrift:

- niet een onderdeel van de mens
- maar de mens zelf

De ziel is sterfelijk.

Wanneer de mens sterft, sterft de ziel. - Daarom is de opstanding noodzakelijk.

Doordenkvraag

Als de ziel sterfelijk is, waarop is uw hoop voor de toekomst dan gebaseerd?

Als bijlagen een aantal pagina's uit mijn boek:

De mens werd een ziel, ik heb dus geen ziel maar ik ben een ziel.

Gen. 2:7 SW: *7 En JAHWEH Elohim gaf vorm aan de mens van losse aarde van de grond en Hij blies adem van leven mv in zijn neusgaten. En de mens is een levende naar de ziel.* [1Kor. 15:45]

5 Wat is de ziel eigenlijk – wat zegt de Bijbel daarover?

“... benauwdheid der ziele ...” – Gen. 42:21 SV

“... uw ziel lust heeft vlees te eten ... naar allen lust uwer ziel.” – Deut. 12:20b SV

"... Mijn ziel is verdrietig ... spreken in bitterheid mijner ziel." – Job 10:1
SV

"... Een verzadigde ziel ... een hongerige ziel..." Spr. 27:7 SV

"... Is het dan niet goed voor den mens, dat hij ete en drinke, en dat hij zijn ziel het goede doe genieten in zijn arbeid?" – Pred. 2:24 SV

"...Zijt niet bezorgd voor uw leven [ziel], wat gij eten, en wat gij drinken zult; noch voor uw lichaam, waarmede gij u kleden zult; is het leven [ziel] niet meer dan het voedsel, en het lichaam dan de kleding?" – Mat. 11:13 SV

"... Komt tot Mij, allen, die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven; ... en gij zult rust vinden voor uw zielen;" – Mat 11:28,29

Maar een ziels mens ontvangt niet de dingen van de geest van God, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet kennen omdat het op een geestelijke wijze wordt beoordeeld - 1Korinthe 2 vs 14

Deut. 10: *"Met zeventig zielen trokken uwe vaders naar Egypte"*

Hand, 2 : 41 waar op de Pinksterdag ongeveer 3000 zielen worden toegevoegd. Zielen die zich lieten dopen.

Hand. 7:14 vertelt mij dat Jozef zijn vader Jacob en zijn bloedverwanten naar Egypte liet komen, vijf en zeventig zielen, en Lukas meldt mij in Hand. 27:37 dat er tweehonderd zesenzeventig zielen in het schip waren.

① **Conclusie:** de ziel heeft te maken met: gevoel, benauwdheid, verdriet, bitterheid, genieten, honger, bezorgdheid, vermoeidheid, last, rust en **de ziel is niet geestelijk.**

Ik ben een ziel, en in dat bestaan zijn de historische elementen aanwezig.

Ook opmerkelijk: **Mijn ziel zit in het bloed.** Leviticus 17: 11 *11Want de ziel van het vlees is in het bloed en Ik heb het u op het altaar*

gegeven om verzoening over uw zielen te doen, want het bloed bewerkt verzoening door middel van de ziel.

Daarom mag ik het bloed van vlees niet eten: In het Nieuwe Testament wordt het verbod op het eten van bloed genoemd in het boek Handelingen, bij het besluit van het apostelconcilie in Jeruzalem. De apostelen en oudsten kwamen daar samen om te bepalen welke wetten de niet-Joodse gelovigen – de heidenen, waaronder ikzelf – zouden moeten volgen. Ze kwamen tot de conclusie dat er enkele belangrijke geboden waren die ook voor hen van toepassing waren, waaronder het verbod op het eten van bloed.

De relevante verzen zijn:

Handelingen 15:28-29 – "*Want het heeft de Heilige Geest en ons goed gedacht, u geen verder gewicht op te leggen dan deze noodzakelijke dingen: dat gij u onthoudt van afgodenoffers, van bloed, van het verstikte en van hoererij. Als gij deze dingen naleeft, zult gij wel doen.*"

6 Dit is ook leuk om te weten over de ziel in de Bijbel

Het Hebreeuwse woord voor ziel is nephesh. Het komt 754 keer voor in het Hebreeuwse Oude Testament en is in de NBG-vertaling op meer dan 40 verschillende manieren vertaald. Enkele voorbeelden zijn 'ziel', 'wezen', 'leven', 'persoon', en zelfs 'adem', wat de veelzijdigheid van het woord benadrukt. Dit lijkt te zijn gedaan om het woord te laten aansluiten bij de opvattingen van vertalers die beïnvloed waren door de filosofie van Plato. Plato's ideeën benadrukten een scheiding tussen het stoffelijke lichaam en een onsterfelijke ziel, wat ertoe kan hebben geleid dat 'nephesh' soms werd geïnterpreteerd vanuit deze dualistische visie, in plaats van vanuit de oorspronkelijke context in het Oude Testament. Toen ze het echter niet volledig konden laten overeenstemmen met die filosofie, hebben ze mogelijk onbedoeld verwarring gezaaid. Bijvoorbeeld, in Genesis 1:20 wordt 'nephesh' gebruikt om de ziel van lagere levensvormen te beschrijven. In sommige vertalingen is dit woord echter vervangen door 'wezen', wat de spirituele

dimensie die het woord oorspronkelijk impliceert, niet volledig weergeeft.

Bijvoorbeeld: toen de vertalers voor het eerst het woord nephesh tegenkwamen in Genesis 1:20 – waar duidelijk de kwaliteit van de ziel wordt toegekend aan lagere levensvormen – hebben ze het óf weggelaten, óf vertaald met ‘wezen’. Dit kan zijn gedaan omdat het woord 'wezen' de fysieke en biologische aspecten benadrukt, terwijl de spirituele dimensie van 'nephesh' hierdoor minder duidelijk naar voren komt.

7 Is de ziel onsterfelijk? Wat zegt de Bijbel?

*“Wie zal het stof van Jakob tellen, en het getal, ja, het vierde deel van Israël? **Mijn ziel sterve den dood der oprechten, en mijn uiterste zij gelijk het zijne!**”* Num. 23:10 SV

*“Toen spraken die mannen tot haar: **Onze ziel zij voor u lieden om te sterven!**”* Joz. 2:14a SV

“Want Gij hebt mijn ziel gered van den dood”; Ps. 56:14a

“Zie, alle zielen zijn van Mij, zowel de ziel van de vader als die van de zoon zijn van Mij; de ziel die zondigt, die zal sterven.” Ez. 18:4

De verspieters spraken tot Rachab te Jericho: *Onze ziel zij voor u lieden om te sterven.*

De laatste woorden van Simson waren: *Mijn ziel sterve met de Filistijnen.*

Elihu sprak tot Job: *hun ziel zal in jonkheid sterven.*

Elia, vluchtende voor Izebel, bad zelfs tot de Heer: *dat mijn ziel sterve.*

Ezechiël 18:4 en vs 20 nadrukkelijk: *De ziel die zondigt zal sterven.*

De Here Jezus zeide: *Is het geoorloofd op sabbatdagen goed te doen of kwaad te doen? Een ziel te behouden of te doden?*

Als de mens een ziel **werd** kan de ziel ook sterven als de mens sterft,

nieuwe vertalingen: Ziel vaak [op tactische plaatsen] vertaald met leven, dat is jammer want het vertroebelt de juiste beeldvorming.

Prediker 3: *19Want het lot der menskinderen is gelijk het lot der dieren, ja, eenzelfde lot treft hen: gelijk dezen sterven, zo sterven genen, en allen hebben enerlei adem, waarbij de mens niets voor heeft boven de dieren; want alles is ijdelheid, 20alles gaat naar één plaats, alles is geworden uit stof, en alles keert weder tot stof.*

Nee, de ziel is niet onsterfelijk

Maar wat bedoelde Jezus dan toen Hij zei: *42En hij zeide: Jezus, gedenk mijner, wanneer Gij in uw Koninkrijk komt. 43En Hij zeide tot hem: Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij met Mij in het paradijs zijn.*

Luk. 23:42-43

“Voorwaar, Ik zeg u, heden zult gij...” maar het kan evenzogoed “Voorwaar, Ik zeg u heden, gij zult...” de komma is bepalend, en Grieks heeft geen komma’s, de komma op die plaats is een interpretatie van de vertalers. Die simpele toegebrachte komma brengt mij op gedachten die niet in de Schrift staan. Zo lees ik iets in de Bijbel wat er niet staat, het klinkt vreemd maar het is de werkelijkheid. Helaas komen die werkelijkheden veel vaker voor.

De 2^e optie: “Voorwaar, Ik zeg u heden, gij zult” is veel aannemelijker omdat de moordenaar vroeg om het koninkrijk, maar Jezus beloofde hem het paradijs... Het is dus geen toezegging maar een ontzegging! Het paradijs komt pas ná het 1000-jarig rijk, maar daarover later meer.

Wat de mens werd en wat de mens is als levende ziel, hangt voor wat de duur betreft af van God. Als de levensadem wordt teruggetrokken, zal de mens een dode ziel worden. Hij zal tot het stof terugkeren waaruit hij gekomen is en niets anders dan de opstanding kan hem uit die toestand terughalen. Als ik dat inzie, wordt het feit van de opstanding uit de dood van het allergrootste belang.

8 Hoe kunnen er dan leringen zijn die verklaren dat de ziel onsterfelijk is?

Het is de invloed van Plato, vertalers waren onder invloed van Plato en deden hun best om de Bijbel hetzelfde te laten zeggen als de Griekse filosofie die door Plato is verkondigd.

Plato's opvatting over de dood, zoals samengevat in *Phaedo*, was dat ons lichaam niet meer is dan een oppervlakkig en slecht passend kleed voor de ziel. Volgens hem verhindert het lichaam de ziel, zolang wij leven, om vrij te zijn en in harmonie met haar ware, eeuwige aard te leven en te bewegen. Het lichaam legt de ziel beperkingen op die onverenigbaar zijn met haar wezen, omdat de ziel tot de eeuwige wereld behoort.

Zolang de mens leeft, bevindt hij zich volgens Plato in een gevangenis: zijn lichaam, dat vreemd is aan de ziel. Plato beschouwde de dood als de grote bevrijder, die de ketenen verbreekt en de ziel bevrijdt uit haar gevangenis, zodat zij kan terugkeren naar haar eeuwige thuis.

Dat is de theorie van Plato die door de vroege kerkvaders in het Christendom is opgenomen. Het is een filosofie die ik moet afwijzen en terzijde leggen als ik ooit tot een juist begrip en waardering van de Bijbelse boodschap over de dood en de opstanding uit de dood wil komen.

Eenvoudig gezegd houdt de opvatting van Plato in dat de dood de scheiding is tussen lichaam en ziel. De ziel is volgens de aanhangers van deze gedachte de ware en werkelijke mens en de dood is de grote bevrijder die de scheiding tot stand brengt tussen twee vijandige componenten. Dit is tegenwoordig de algemeen aanvaarde orthodoxe gedachte in Christelijke kringen, maar het is in elk onderdeel en principieel tegengesteld aan het Bijbelse.

9 Resumerend over de ziel

Ik weet nu dat de 'ziel' datgene is wat de mens, gemaakt van stof [uit de aarde, zoals in Genesis wordt beschreven], is geworden toen God

de levensadem in zijn neus heeft geblazen. Ik weet dat ik als mens een levende ziel blijf zolang de levensadem in mij is en dat ik een dode ziel wordt wanneer deze van mij wordt weggenomen.

De ziel van de mens is de mens zelf. Het is geen afzonderlijke eenheid, een tweede persoon, of een andere etherische mens die bestaat binnen een uiterlijke mens. Dit onderscheid is belangrijk omdat het helpt misverstanden te voorkomen over de ziel als een onsterfelijke entiteit die onafhankelijk van het lichaam kan bestaan. Het benadrukt dat de ziel onlosmakelijk verbonden is met de fysieke mens. Zij is niet iets onsterfelijks. Zij sterft als de mens sterft, zoals is uiteengezet in de klassieke tekst van Ezechiël 18:4 '*Zie, alle zielen zijn van Mij, zowel de ziel van de vader als die van de zoon zijn van Mij; de ziel [nephesh] die zondigt, die zal sterven.*'

Ik heb geen ziel maar ik ben een ziel en in de ziel zijn de historische elementen aanwezig. De ziel is niet onsterfelijk.

Zo kom ik dan op de volgende regel:

aarde + adem = ziel (denk aan rood + blauw = paars)

Zoals rood en blauw samenkomen om een geheel nieuwe kleur te vormen, zo komen aarde en adem samen om de ziel te creëren. Dit benadrukt dat de ziel niet bestaat zonder beide componenten; net zoals paars ophoudt te bestaan als rood of blauw wordt weggenomen.

Waar was de ziel vóór deze samenvoeging? Waar was de kleur paars vóór de samenvoeging? Hiermee wordt geïllustreerd dat de ziel net als de kleur paars alleen kan bestaan wanneer de benodigde elementen worden samengebracht. Zonder deze samenvoeging is de ziel, net als paars, simpelweg afwezig. De ziel was er niet, ongezien, Hades [wat 'ongezien' betekent]!

Ik weet niet hoeveel jaar verstreken is tussen de schepping van Adam en zijn overtreding, maar elke dag daarna was de dood in hem aan het werk. Aangezien hij echter fysiek het meest voortreffelijke

exemplaar was dat ooit op de aarde heeft rondgewandeld, was hij in staat de gevolgen van de werking van dood in hem het hoofd te bieden tot hij de leeftijd van 930 jaar had bereikt. Metuselach, zeven generaties verwijderd van zijn voorvader Adam, leefde nog 39 jaar langer, maar vanaf dat moment stierf iedere volgende generatie op steeds jongere leeftijd. Deze observatie benadrukt hoe de zonde niet alleen de ziel beïnvloedde, maar ook een directe impact had op het fysieke leven en de levensduur van de mens, wat de onlosmakelijke verbondenheid van lichaam en ziel verder illustreert.